

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾**

z dnia 23 kwietnia 2013 r.

w sprawie liczenia i systemu rejestracji osób odbywających podróże morską²⁾

(Dz. U. z dnia 22 maja 2013 r.)

Na podstawie art. 106 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368 oraz z 2012 r. poz. 1068) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób liczenia i system rejestracji osób odbywających podróże morską na statkach, o których mowa w art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, zwanej dalej "ustawą";
- 2) kryteria, jakim powinien odpowiadać system rejestracji;
- 3) sposób przechowywania i przekazywania informacji o osobach znajdujących się na statku w razie zagrożenia bezpieczeństwa pasażerów lub w razie wypadku;
- 4) treść wniosku o zatwierdzenie systemu rejestracji;
- 5) warunki i sposób zatwierdzania oraz kontrolowania systemu rejestracji;
- 6) warunki udzielania zwolnień od obowiązku liczenia lub rejestracji pasażerów.

§ 2. Sposób liczenia osób odbywających podróże morską polega na:

- 1) przechodzeniu pasażerów przez bramkę zintegrowaną z licznikiem przejść;
- 2) stosowaniu ręcznego urządzenia zliczającego obsługiwane przez osobę wpuszczającą pasażerów na statek;
- 3) odrywaniu kuponu lub odbieraniu jednego z egzemplarzy numerowanych kart pokładowych wydawanych pasażerom przy wchodzeniu na statek;
- 4) odczycie kodu kreskowego, magnetycznego lub innego kodu zawartego na bilecie lub karcie pokładowej przez urządzenie umiejscowione przy wejściu na statek;
- 5) ręcznym policzeniu pasażerów w przypadku jachtów komercyjnych;
- 6) takim obliczaniu liczby pasażerów, aby nie wynikało ono z liczby sprzedanych lub pozostałych w bloczku biletów ani z wykazu lub liczby pasażerów, którzy zarezerwowali bilet;
- 7) każdej innej metodzie zapewniającej prawidłowe policzenie pasażerów.

§ 3. System rejestracji:

- 1) powinien umożliwiać łatwe odczytanie zgromadzonych w nim informacji;
- 2) powinien umożliwić łatwy dostęp do informacji w nim zgromadzonych dla podmiotów, o których mowa w § 4 ust. 5 i § 8 ust. 1;
- 3) powinien być bezpieczny, tak aby informacje w nim zgromadzone były w odpowiedni sposób chronione przed zniszczeniem lub utratą, jak również przed możliwością zmiany, rozpowszechnieniem lub nieupoważnionym dostępem;
- 4) nie może powodować nadmiernej zwłoki przy zaokrętowaniu i wyokrętowaniu pasażerów.

§ 4. 1. Na jachtach komercyjnych, z wyjątkiem jachtów komercyjnych odpłatnie udostępnianych bez załogi, rejestracja osób odbywających podróż morską polega na sporządzeniu listy członków załogi oraz listy pasażerów, zawierających informacje, o których mowa w art. 103 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy.

2. Prowadzący jacht komercyjny, o którym mowa w ust. 1, przed wypłynięciem jachtu z portu zgłasza kapitanatowi lub bosmanatowi portu liczbę osób znajdujących się na jachcie.

3. Listy, o których mowa w ust. 1, są przekazywane dyrektorowi urzędu morskowego właściwemu dla miejsca pobytu jachtu, za pomocą środków zapewniających bezpieczeństwo przekazywanych danych, w szczególności za pomocą środków komunikacji elektronicznej, lub za pośrednictwem kapitanatu lub bosmanatu portu, nie później niż w ciągu 30 minut od wyjścia jachtu z portu, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Dyrektor urzędu morskowego właściwy dla miejsca pobytu jachtu niezwłocznie udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1, podmiotom prowadzącym akcje poszukiwawcze i ratownicze.

5. W przypadku gdy armator jachtu komercyjnego wyznaczy na lądzie osobę odpowiedzialną za gromadzenie informacji, o których mowa w ust. 1, będącą punktem kontaktowym zapewniającym dostępność tych informacji przez całą dobę i 7 dni w tygodniu, osoba ta, w razie zagrożenia bezpieczeństwa osób odbywających podróż morską lub w razie wypadku, niezwłocznie przekazuje listy, o których mowa w ust. 1, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa (Służbie SAR) oraz na żądanie:

- 1) dyrektorowi urzędu morskowego;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) Marynarce Wojennej;
- 4) Policji;
- 5) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, dane teleadresowe punktu kontaktowego armator przekazuje niezwłocznie właściwemu dyrektorowi urzędu morskowego nie później niż przed wyjściem jachtu w morze.

§ 5. Przed wyjściem statku z portu kapitan statku sprawdza, czy liczba pasażerów znajdujących się na statku nie przekracza liczby pasażerów, jaką statek może przewozić zgodnie z posiadanym certyfikatem.

§ 6. 1. Informacje, o których mowa w art. 103 ust. 2 ustawy, są gromadzone przed rozpoczęciem przez statek podróży i przekazywane nie później niż w ciągu 30 minut od wyjścia statku z portu osobie odpowiedzialnej za prowadzenie systemu rejestracji, wyznaczonej przez armatora, lub do znajdującego się na lądzie systemu rejestracji należącego do armatora.

2. Armator aktualizuje informacje, o których mowa w art. 103 ust. 2 ustawy, przed każdym wyjściem statku z portu w podróż morską.

§ 7. Informacje zebrane zgodnie z art. 103 ust. 1 i 2 ustawy należy przechowywać do czasu bezpiecznego zakończenia podróży morskiej przez danego pasażera.

§ 8. 1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa osób odbywających podróż morską lub w razie wypadku armator przekazuje zarejestrowane informacje Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa (Służbie SAR) oraz na żądanie:

- 1) dyrektorowi urzędu morskowego;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) Marynarce Wojennej;
- 4) Policji;
- 5) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje odpowiedzialna za prowadzenie systemu rejestracji osoba wyznaczona przez armatora.

§ 9. Informacje, o których mowa w art. 103 ust. 2 ustawy, są przechowywane w sposób zapewniający ochronę przed nieupoważnionym dostępem.

§ 10. 1. Armator składa wniosek o zatwierdzenie systemu rejestracji do dyrektora urzędu morskiego właściwego ze względu na rejon uprawiania żeglugi przez statek.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) nazwę statku, nr IMO, nr MMSI, sygnał rozpoznawczy, maksymalną liczbę pasażerów i załogi zgodną z posiadanym certyfikatem;
- 2) nazwę i adres armatora;
- 3) opis sposobu liczenia pasażerów;
- 4) wskazanie danych kontaktowych do osoby odpowiedzialnej za prowadzenie systemu rejestracji, wyznaczonej przez armatora;
- 3) opis systemu rejestracji pasażerów wraz ze wzorami dokumentów i informacjami o urządzeniach lub sprzęcie będącym jego częścią.

§ 11. 1. Po sprawdzeniu kompletności wniosku dyrektor urzędu morskiego właściwego ze względu na rejon uprawiania żeglugi przez statek zarządza przeprowadzenie kontroli systemu rejestracji i wyznacza osobę, która tę kontrolę przeprowadza.

2. Kontrolę przeprowadza się również w stosunku do systemów rejestracji, które uzyskały zatwierdzenie, w celu sprawdzenia prawidłowości ich funkcjonowania.

§ 12. Na podstawie przeprowadzonej kontroli dyrektor urzędu morskiego właściwego ze względu na rejon uprawiania żeglugi przez statek:

- 1) w przypadku, gdy system rejestracji spełnia kryteria, o których mowa w § 3:
  - a) **zatwierdza system rejestracji,**
  - b) potwierdza prawidłowość funkcjonowania systemu rejestracji;
- 2) w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemu rejestracji:
  - a) wydaje zalecenia pokontrolne z terminem realizacji,
  - b) cofa zatwierdzenie.

§ 13. 1. Armator przewożący pasażerów drogą morską statkiem wyruszającym z portu położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawiającym żeglugę w obszarach morza, w których statek nigdy nie znajduje się w odległości większej niż 6 mil od miejsca schronienia, do którego rozbitkowie mogą dotrzeć i w pobliżu którego znajduje się sprzęt poszukiwawczy i ratowniczy, może zostać zwolniony z obowiązku przekazywania informacji o liczbie pasażerów znajdujących się na statku, gdy żegluga jest regularna, a czas podróży między dwoma portami jest krótszy od jednej godziny.

2. Armator statku odbywającego podróże wyłącznie w obszarach morza, o których mowa w ust. 1, pomiędzy dwoma portami, lub którego podróż zaczyna się i kończy w tym samym porcie, bez zawinięcia do portu pośredniego, może zostać zwolniony z obowiązku określonego w art. 103 ust. 2 ustawy.

3. Armator przewożący pasażerów drogą morską statkiem uprawiającym żeglugę regularną w rejonie, w którym roczne prawdopodobieństwo napotkania fali o wysokości przekraczającej 2 m jest mniejsze niż 10%, może zostać zwolniony z wymogu, o którym mowa w art. 103 ust. 2 ustawy, pod warunkiem wykazania, że rejestracja pasażerów jest niemożliwa oraz spełnione są poniższe warunki:

- 1) podróż nie przekracza 30 mil morskich, licząc od punktu wyjścia;
- 2) głównym celem usługi jest zapewnienie regularnego połączenia pasażerskiego;
- 3) funkcjonuje system kierowania żeglugą z lądu;
- 4) dostępne są wiarygodne prognozy meteorologiczne;
- 5) dostępny jest wystarczający sprzęt poszukiwawczy i ratowniczy,

4. Wniosek o zwolnienie, o którym mowa w ust. 1-3, powinien mieć formę pisemną i zawierać uzasadnienie.

5. Dyrektor urzędu morskiego właściwy dla portu zawinięcia statku o udzielonych zwolnieniach informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej o udzielonych zwolnieniach informuje niezwłocznie Komisję Europejską, wraz z uzasadnieniem podjętej decyzji.

7. Zwolnień, o których mowa w ust. 1-3, nie stosuje się wobec armatora organizującego przewóz pasażerów statkiem podnoszącym banderę państwa trzeciego, będącego stroną Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321) i z Protokołem z 1988 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 11 listopada 1988 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 191, poz. 1173), które na mocy odpowiednich postanowień tej konwencji nie zgadza się na stosowanie tego rodzaju zwolnień.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej - gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494 oraz z 2012 r. poz. 1396).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy Rady 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów Państw Członkowskich Wspólnoty lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 188 z 02.07.1998, str. 35, z późn. zm.).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie sposobu liczenia i systemu rejestracji osób odbywających podróż morską (Dz. U. Nr 101, poz. 1048), które zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368 oraz z 2012 r. poz. 1068) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.